

LILITH - PRVNĀ• Ā½ENA ADAMOVA... - V.

ĀšterĀ½, 23 Ā™Ā-jen 2007

A je tu další díl nádherné uĀ•ebnice, kterou by si mĀ>la poctivĀ> a peĀ•livĀ> prostudovat kaĀ¾dá Ā¾enská. A ty, co "ššláply vedle", ty by z toho mĀ>ly nejspíš skládat zkoušku. NĀ>kdy si Ā™íkám: jak je to moĀ¾né, Ā¾e se to všechno tak opakuje? Jen snad - mĀ>la-li bych stupnici milostných prĀ•serĀ• limitovat od jedné do dvaceti, tak nĀ> které se proberou na pĀ>tce, jiné na patnáctce a ty další - tĀ>m ani stupnice nestaĀ•í...

Adamova trpĀ>livost byla u konce. Vydal se rovnou k Bohu, aby si postĀ>Ā¾oval. "Pane mĀ>j, jakou jsi mi to dal druĀ¾k Adam s potlaĀ•ovanou zlobou. "TvĀ™íkazu se nikdy nepodrobila. Neposlouchá mĀ>! OĀ•aruje mĀ>, rozpálí, a pak mĀ> nechává Ā¾íznit, a zmizí. HoĀ™ím, kdyĀ¾ jsem od ní daleko, hoĀ™ím, kdyĀ¾ jsem vedle ní. Ona je zlý oheĀ•, palĀ•ivý ohnivý trápím se, zahubím se..." BĀ>h Adama upokojil a poslal ho zpátky. Pak povolal k sobĀ> Lilith. Ona však na boĀ¾í volání nepĀ™išla. BĀ>h se rozhnĀ>val a poslal andĀ>ly jménem Senói a Sansenói, aby neposlušnou Lilith pĀ™iv pĀ™ed jeho trĀ•n. PĀ™ivedli ji. Stála pĀ™ed Bohem a klopla oĀ•i. TvĀ>rce ji pokáral a pravil: "StvoĀ™il jsem Adama z hlíny a z ohnĀ>, abyste se vzájemnĀ> doplĀ>ovali. Musíš svého muĀ¾e milovat a bezvýhradnĀ> ho poslouchat, protoĀ¾e jsem stvoĀ™il pro nĀ>ho. Nepodrobíšli se, vĀ>z, Ā¾e tĀ> pĀ™isnĀ> potrestám... jdi nyní k Adamovi, jak si pĀ™eji..." Lilith sedĀ>la na bĀ™ehu potoka pod vrbou, sladkobolnou tvĀ™ bledou jako perla, Ā•elo podepĀ™ené rukou. VĀ>nec rajských rĀ•Ā• krášlíci její vlasy byl zvadlý... Adam, jenĀ¾ tolik Ā•ekal na její návrat, sedl si vedle ní, bojárnĀ> uchopil její chladnou ruku a zašeptal s nejvĀ>tší nĀ>Ā¾ností, jaké byl schopen: "Lilith, duše mé duše, proĀ• jsi smutná, proĀ• jsi tak smutná? ProĀ• se neusmĀ>ješ, moje krásko? Ach proĀ• mlĀ•iš, moje Lilith, záĀ™ící jako slunce nevíš, Ā¾e Ā¾iju jenom láskou k tobĀ>? Stiskni mi srdce, a vytryskne z nĀ>ho jen láska, víc nic. Miluji tĀ> láskou velkou jako vesmír, jako vesmír..." A s nekoneĀ•nou touhou líbal koneĀ•ky Lilitiných vlasĀ•, láskyplnĀ> je líbal a pĀ™ikřval si oĀ•i její zlatým ohnĀ>m. Lilith však byla tichá a lhostejná, nehybný pohled upírajíc do dálky. "Lilith, spanilá moje, pojĀ•me do mého zákoutí, pĀ™ichystal jsem ti tam to nejchutnĀ>jší ovoce. Nasbíral jsem nektar z Ā•arokrásných kvĀ>tĀ• a od vĀ•el ten nejsladší med. PĀ™ipravil jsem tam pro tebe loĀ¾e ze samých rĀ•Ā¾í. Usneš a budou se ti zdát nanejvše šĀ•astné sny, a já budu aĀ¾ do svítání bdít u tvých nohou. A neĀ¾ se rozední, zahraju na píšĀ•alu, aby se tam slétli nĀ>Ā¾ní slavici a kanárci, motýli a kolibĀ™íci. Budou zpívat a tanĀ•it ve vzduchu pro tvoji potĀ>chu." Lilith byla však tichá a lhostejná... Adam nĀ>Ā¾nĀ> objal její kĀ™ehkou postavu, vstal a na ruku ji od svého zákoutí. Lilith byla vyĀ•erpaná rozrušením. Tolik na ni zapĀ•obil rozhnĀ>vaný boĀ¾í pohled. Bez odporu ulehla na kvĀ>tinové loĀ¾e. Adam si poloĀ¾il její hlavu na kolena, nadšenĀ> a dychtivĀ> si prohlíĀ¾el její kĀ™išĀ• nahotu, spoĀ•ivající v plátcích purpurových rĀ•Ā¾í. Lilith zavĀ™ela oĀ•i a byla mírná a poddajná jako gazela, kterou léká i zaševení kvĀ>tĀ•. A bledá byla jako perla. Adam hýĀ•kal její tĀ>lo a šeptal sám k sobĀ>: "Miluji, zamilovanĀ miluji tvĀ>lo, protoĀ¾e tvĀ>lo je pĀ™enádherné. A oslnivé je tvĀ>lo, oslnivĀ>jší neĀ¾ šlehnutí blesku v te noci. A dĀ¾bán všech nesĀ•etných vnaď je tvĀ>lo, a niĀ•emu nepodobná zahrada je tvĀ>lo, zahrada všech hrĀ>z i ohnivých tuĀ>eb. A pĀ™edevším je opojnĀ> voĀ•avé tvĀ>lo, víc neĀ¾li piĀ¾mo rajských koz, je mámivĀ> voĀ• všecky jasmíny a cesmíny, všecky bledule a levandule, neĀ¾ všecky nepatrné odstíny jejich aróma, jeĀ¾ vydechují v takové hojnosti a jímĀ¾ utĀ•pĀ>jí všechny pĀ>šiny v ráji do snĀ>ní. A nade vše vonné js tvoje prsy, víc neĀ¾ lilie skropené nebeskou rosou a neĀ¾li balzám i myrha, jeĀ¾ roní rajské stromy na šlĉpĀ>je boĀ¾í Adam líbal Ā¾havými rty Lilitino tĀ>lo a vdechoval vonnou svĀ>Ā¾est jejich bokĀ•, jeĀ¾ byla svĀ>Ā¾ejší neĀ¾ první ro korunách v den stvoĀ™ení. A horkými prsty laskal Adam hroty Lilitiných Ā>ader a z hloub duše hovoĀ™il: "Miluji, zamilovanĀ miluji hroty tvých Ā>ader, Lilith, krásnĀ>jší nad andĀ>ly! TvĀ>Ā>dra jsou dvĀ> svĀ>tlovonné kytice bledulí a l svĀ>tlovonné kytice zakonĀ•ené dvĀ>ma poupaty panenských rĀ•Ā¾í, dvĀ> kytice --- šálivé vidiny, jeĀ¾ mámí moji duši a oddĀ>luj mi duši od tĀ>la..." Adam líbal Lilitina Ā>dra, chvĀ>jícími se rty líbal hroty jejich Ā>ader. Lilith leĀ• oĀ•ima zavĀ™enýma, lhostejná a neteĀ•ná a hluchá pro AdamĀ>v hlas. "Lilith, boĀ¾ská Lilith, dovol mi políbit tĀ> na rty! V jednom jediném nekoneĀ•ném políbení tvých rĀ• ochutnám celiĀ•ký ráj! V pouhém jediném nepojmenovatelném, neocenitelném, niĀ•emu nepodobném políbení tvých rĀ• aĀ¾ do dna vychutnám vĀ>Ā•nost a bezbĀ™ehost vesmíru..." Adam zapomnĀ>l sám na sebe a nic uĀ¾ pro nĀ>ho neexistovalo. Byly jen Lilitiny rty, jeĀ¾ Adam líbal nenasytným a nekoneĀ•ným polibkem, dychtivĀ> sál veškerou Lilitinu sladkost, celou její bytost, a nemohl se jí nasytit a jeho duše se ztrácela v bezednu polibkĀ•... A tu náhle se Lilith napjala jako luk, osvobozujíc se od trýznivých, zkrvavujících Adamových polibkĀ•, vyskoĀ•ila, prchla od nĀ>ho a zmizela v labyrintu noĀ•ního ráje. Adam leĀ¾el v bezvĀ>domí aĀ¾ do úplného rozednĀ•. KdyĀ¾ pĀ™išel k sobĀ>, vzpomnĀ>l si, Ā¾e Lilith utekla do noĀ•ní tmy. Zoufalý vstal ze zemĀ>. Zkusil najít ji, ješ ji snaĀ¾nĀ> prosit, aby ho neopouštĀ>la. BolestnĀ> a lítostivĀ> volal Lilitino sladké jméno, a slyšel jen marnou ozvĀ>nu svého hlasu. Hledal ji všude: na bĀ™ezích jezera, u pramenĀ>, v hájích i v jeskynních slujích. A nikde ji nenašel, nenašel ani Lilitinu stopu. Dlouhé hodiny bloudil po stezkách, jimiĀ¾ kdy Lilith prošla, touĀ>ebnĀ> líbaje trávu i hlínu, jichĀ¾ se dotkly Lilitiny kroky. Dlouhé hodiny vysedával v místech, v nichĀ¾ se kdy Lilith pozdrĀ¾ela, a zavíral oĀ•i, aby ji spatĀ™il. A ve vidinách zjevovala se mu Lilith ještĀ> touĀ>ebnĀ>jší, ješ mnohem touĀ>ebnĀ>jší a nedosaĀ¾itelnĀ> Ā¾ádoucí. Z tĀ>chto snĀ• probíral se Adam k stĀ™ízlivosti s bolem v srdci šílený utíkal pryĀ• a utíkal... DobĀ>hl aĀ¾ k hranicím ráje, za nimiĀ¾ se prostírala pustá a ladem leĀ¾ící zemĀ>. Byl vel unaven. Usedl, aby si odpoĀ•inul...